

การศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียง ความหมาย และชนิดของ
คำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน

The Study of Comparison of Pronunciation, Meaning and
Parts of Speech of Homonyms “多音字”
in Chinese Language

ธัชพร นามวัฒน์*

Tanutchaporn Namwat

บทคัดย่อ

บทความวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียง ความหมาย และชนิดของ
คำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออกเสียง
รูปแบบทางความหมายและชนิดของคำอักษรพ้องรูปในภาษาจีนโดยรวบรวมข้อมูล
ทั้งหมดจากพจนานุกรมภาษาไทย-จีน จำนวน 564 คำมาวิเคราะห์ พบว่า ส่วนใหญ่
มีคำอักษรพ้องรูปอ่านได้ 2 เสียงมากที่สุด จำนวน 454 คำ คิดเป็นร้อยละ 80.50 คำ
และคำอักษรพ้องรูปอ่านได้ 6 เสียงน้อยที่สุด จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.18 คำ
คำอักษรพ้องรูปมีการอ่านออกเสียงได้หลายเสียงทำให้รูปแบบทางความหมายและชนิด

* ธัชพร นามวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย
นานาชาติศึกษาเซี่ยงไฮ้

Tanutchaporn Namwat, Ph.D, candidate (Teaching Chinese to Speakers of Other Languages),
Shanghai International Studies University.

郑天漫，上海外国语大学汉语国际教育专业博士研究生。

ของคำเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ผลการวิจัยนี้สามารถเพิ่มความเข้าใจและลดความสับสนในการใช้คำอักษรพ้องรูปในภาษาจีน และเพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาระบบคำในภาษาจีนในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ: คำอักษรพ้องรูปในภาษาจีน การออกเสียง รูปแบบทางความหมาย ชนิดคำ

Abstract

The purpose of studying of comparison of pronunciation, meaning and parts of speech of homonyms “多音字” in Chinese is to find the pattern of pronunciation, meaning, and the parts of speech of homonyms in Chinese. The research analyzed 564 words in Thai-Chinese dictionary and founded that most of homonyms could be pronounced in two tones of Chinese over 454 words which accounted for 80.50% of words while the least was founded to be six tones which had only one word and constituted 0.18% of words. Homonyms could pronounce in many tones which lead to a mismatch in meaning and parts of speech from the origin. The result of this study will enhance more understanding and reduce the confusion of using Chinese homonyms words. In addition, it could be a data for the future studying of systematic Chinese words.

Keyword: Homographs in Chinese, pronunciation, pattern of meaning, parts of speech

บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาที่คนทั่วโลกนิยมใช้กันมาก จะเห็นได้จาก กระแสการเรียนภาษาจีนที่เพิ่มมากขึ้นในช่วงหลายปีมานี้ แต่เนื่องจากตัวอักษรจีนเป็น อักษรที่มีความเป็นเอกลักษณ์อยู่ในตัว โดยเฉพาะตัวอักษรหนึ่งตัวที่สามารถอ่านได้ หลายเสียงและมีความหมายที่ต่างกัน เรียกว่า “ตัวอักษรพ้องรูป” ซึ่งก่อให้เกิดความ สับสนและยากต่อการจดจำของผู้ที่เรียนภาษาจีนเป็นอย่างมาก สำหรับคำอักษร พ้องรูปในภาษาจีน 黄伯荣, 廖序东 (2011) ได้ให้คำนิยามในหนังสือหลักภาษาจีน ปัจจุบัน (现代汉语) ว่าคำที่ออกเสียงไม่เหมือนกันความหมายต่างกันั้นเรียกว่า “คำที่มีหลายเสียง” เช่น “长”^① อ่านว่า cháng เป็นคำคุณศัพท์ เช่น “长夜” “长空” เป็นต้น ^②อ่านว่า zhǎng เป็นคำคุณศัพท์ เช่น “生长” “成长” เป็นต้น นอกจากนี้ “长” ยังสามารถเป็นคำนามได้อีกด้วย เช่น “校长” “长子” ในที่นี้ผู้วิจัย ขอใช้คำว่า “คำอักษรพ้องรูป” ดังนั้นจากการให้คำนิยามในหนังสือหลักภาษาจีน สามารถสรุปได้ว่า “คำอักษรพ้องรูป” คือคำที่สามารถออกเสียงได้สองเสียงหรือ มากกว่าสองเสียงขึ้นไป เสียงที่แตกต่างกันสามารถบอกถึงความแตกต่างกันของ ความหมาย การใช้และชนิดของคำได้ เป็นต้น ดังนั้นคำพ้องรูปยังสามารถเรียกว่า คำหลายเสียงและหลายความหมายอีกด้วย (王海岑, 2015) ได้รวบรวมคำอักษรพ้อง รูปใน 现代汉语常用字表 พบว่าในอักษรจีนจำนวน 3500 คำ จะพบคำพ้องรูปมาก ถึง 13.65 % จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าคำอักษรพ้องรูปในภาษาจีน ไม่เพียงแต่มีการใช้อย่างกว้างขวางส่งผลให้มีความสำคัญอย่างมากต่อผู้ที่เรียนภาษาจีน ดังนั้นคำพ้องรูปจึงเป็นจุดสำคัญอีกจุดหนึ่งสำหรับผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง เช่น อักษร “了” อ่านว่า le หรือ liǎo และอักษร “好” อ่านว่า hǎo หรือ hào เป็นต้น ซึ่งอักษรสองตัวนี้จะปรากฏให้เห็นบ่อย ๆ ตั้งแต่การเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานจนถึง ระดับสูง แต่ก็ยังพบการใช้ผิดของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้ที่เรียนภาษาจีน จำเป็นต้องรู้ให้ลึกซึ้งและชัดเจน จึงจะช่วยให้การเรียนและการใช้คำอักษรพ้องรูปนั้น

เป็นไปด้วยความถูกต้อง ในด้านการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องเป็นผู้กำหนดว่าจะใช้วิธีการใดในการถ่ายทอด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในคำอักษรพ้องรูปได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการที่มักพบมากที่สุดคือวิธีการวิเคราะห์และอธิบายการใช้ผู้สอนมักจะใช้วิธีการนี้ช่วยอธิบายให้นักเรียนสามารถเข้าใจในการแยกแยะคำพ้องรูปและคำพ้องเสียงได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น (林卫红:2016) ถึงแม้ผู้สอนจะพยายามใช้วิธีการในการอธิบายและวิเคราะห์การใช้คำอักษรพ้องรูปมากเพียงใดก็ตาม แต่เนื่องด้วยปัจจัยอีกหลายประการก็อาจส่งผลให้การเรียนการสอนไม่ได้ประสิทธิภาพเท่าที่ควร เช่น ระยะเวลาในการจัดเรียนการสอน ความน่าสนใจของเนื้อหาและการจัดกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการออกเสียง ความหมายและชนิดของคำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจเรียนภาษาจีนในอนาคตต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษาเรื่องการใช้คำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน ผู้วิจัยได้รวบรวมคำอักษรพ้องรูป “多音字” จากพจนานุกรมจีน-ไทย จำนวน 564 คำ เพื่อนำมาประมวลผลการวิเคราะห์โดยการหาคำร้อยละ รวมถึงการนำคำศัพท์ที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์การออกเสียง รูปแบบทางความหมายและชนิดคำของคำพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของ 廖映红 (2018) ที่ศึกษาคำพ้องรูปจากมุมมองของการประยุกต์ใช้ภาษาจีนแนวใหม่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานในการออกเสียงและการอ่านออกเสียงของคำอักษรพ้องรูปและรวบรวมไว้ดังต่อไปนี้

阿 把 薄 臂 别 泊 参 杈 屏 裳 少 食 削 咽 饮
挨 柏 堡 裨 瘕 簸 伦 查 禅 朝 蛇 属 吁 燕 应

唉 膀 背 辟 并 卜 藏 差 颤 嘲 舍 数 嘘 要 哟
 艾 蚌 奔 扁 剥 嚓 侧 刹 长 吵 莘 术 畜 叶 佣
 熬 磅 绷 便 伯 采 叉 折 场 车 甚 刷 旋 掖 有
 拗 称 尺 处 幢 刺 打 担 当 得 省 衰 血 衣 予
 吧 澄 冲 欸 创 撮 大 单 铛 底 盛 率 熏 遗 雨
 扒 乘 仇 揣 绰 答 待 掸 挡 地 什 楯 哑 椅 语
 佃 匙 臭 传 啜 瘡 逮 弹 倒 的 石 说 轧 迤 与
 钿 铍 丁 酊 钉 垌 峒 斗 都 读 识 似 腌 殷 员
 肚 度 蹲 敦 顿 囤 垛 恶 欸 发 伺 嗒 约 扎 这
 番 繁 菲 分 佛 夫 服 父 咖 杆 俟 沓 钥 栅 堪
 蕃 坊 蜚 缝 否 苾 脯 嘎 盖 干 忪 台 熨 咋 症
 钢 个 骨 龟 号 横 浒 混 济 间 撒 苔 晕 炸 正
 膏 各 鹄 柜 喝 哄 哗 豁 芥 监 宿 谭 载 粘 挣
 搞 给 谷 过 纇 红 华 稽 夹 渐 遂 镗 攢 占 殖
 搁 更 呱 哈 合 虹 划 辑 家 见 将 挲 趟 脏 涨 只
 葛 供 观 汗 荷 候 还 亟 贾 将 莎 叨 择 爪 峙
 蛤 勾 冠 吭 和 湖 晃 几 假 降 缩 陶 曾 召 中
 革 估 莞 好 核 唬 会 纪 价 嚼 踏 忒 喳 折 种
 角 解 据 扛 潦 桀 钉 接 啰 冒 提 菟 重 仔 蹊
 剿 藉 卷 珂 烙 跖 咧 喽 砾 没 绀 屯 啁 訾 洗
 饶 矜 觉 咳 勒 哩 裂 陆 落 闷 体 褪 轴 综 戏
 脚 仅 倔 壳 乐 俩 淋 碌 络 氓 挑 驮 筑 卒 系
 缴 禁 蹶 可 擂 跟 令 露 蚂 蒙 调 拓 拽 钻 虾
 教 尽 菌 空 累 凉 溜 倭 吗 糜 帖 哇 转 觜 吓
 诘 劲 浚 括 肋 量 镏 绿 埋 眯 挺 瓦 赚 柞 鲜

节 颈 咯 拉 棱 撩 馏 纶 脉 靡 通 歲 椎 酢 铕
 结 沮 楷 腊 丽 燎 六 论 漫 泌 同 蔓 著 作 相
 桔 句 看 蜡 鬲 了 笼 捋 猫 秘 吐 万 兹 肖 巷
 浣 娜 弄 跑 朴 期 慊 伽 雀 臊 亡 校 尾 纹 刨
 缪 难 疟 泡 迫 奇 呛 茄 阙 扫 王 邪 委 涡 炮
 摩 囊 喔 喷 魄 歧 餂 且 嚷 色 为 兴 尉 扇 那
 模 囔 哦 劈 仆 契 强 起 娆 沙 圩 行 蔚 稍 拧
 磨 呢 沕 片 铺 卡 抢 亲 喏 煞 散 鞘 妻 撇 茜
 抹 泥 排 漂 埔 铅 镗 区 任 厦 丧 切 栖 屏 券
 牟 溺 扳 缥 曝 荨 翘 竣 撒 钐 圈 纡 宁 哪 苦
 姥 尿 胖 骠 暴 浅 悄 曲 赛

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้คำอักษรพ้องรูป “多音字” ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. วิเคราะห์การออกเสียงของคำอักษรพ้องรูป “多音字”

จากการวิเคราะห์การออกเสียงคำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน มีการจำแนกการออกเสียงเป็น 5 แบบ ตัวอย่างดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละการออกเสียงของคำที่มีคำอักษรพ้องรูป

“多音字”

คำอักษรพ้องรูป	จำนวน(คำ)	ร้อยละ(%)
อ่านได้ 2 เสียง	454	80.50
อ่านได้ 3 เสียง	92	16.31
อ่านได้ 4 เสียง	13	2.30
อ่านได้ 5 เสียง	4	0.71
อ่านได้ 6 เสียง	1	0.18
รวม	564	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการออกเสียงของคำอักษรพ้องรูปในภาษาจีนนั้น พบว่ามีคำอักษรพ้องรูปในภาษาจีนที่จำแนกตามการออกเสียงจำนวนทั้งสิ้น 564 คำ คำอักษรพ้องรูปอ่านได้ 2 เสียง จำนวน 454 คำ คิดเป็นร้อยละ 80.50 คำอักษรพ้องรูปอ่านได้ 3 เสียง จำนวน 92 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.31 คำอักษรพ้องรูปอ่านได้ 4 เสียง จำนวน 13 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.30 คำอักษรพ้องรูปอ่านได้ 5 เสียง จำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.71 คำอักษรพ้องรูปอ่านได้ 6 เสียง จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.18 ตัวอย่างเช่น

1) คำอักษรพ้องรูป “多音字” ที่สามารถอ่านได้ 2 เสียง ตัวอย่างเช่น

“并” อ่านออกเสียงว่า “bìng” และ “bīng”

“阿” อ่านออกเสียงว่า “ā” และ “ē”

“长” อ่านออกเสียงว่า “cháng” และ “zhǎng”

“传” อ่านออกเสียงว่า “chuán” และ “zhuàn”

“弹” อ่านออกเสียงว่า “dàn” และ “tán”

2) คำอักษรพ้องรูป “多音字” ที่สามารถอ่านได้ 3 เสียง ตัวอย่างเช่น

“累” อ่านออกเสียงว่า “lěi” “lèi” “léi”

“哩” อ่านออกเสียงว่า “lǐ” “lǐ” “lǐ”

“啰” อ่านออกเสียงว่า “luó” “luo” “luō”

“蚂” อ่านออกเสียงว่า “mǎ” “mǎ” “mǎ”

“吗” อ่านออกเสียงว่า “ma” “má” “mǎ”

3) คำอักษรพ้องรูป “多音字” ที่สามารถอ่านได้ 4 เสียง ตัวอย่างเช่น

“咯” อ่านออกเสียงว่า “kǎ” “lō” “gē” “luò”

“潦” อ่านออกเสียงว่า “lǎo” “liáo” “lào” “láo”

“撩” อ่านออกเสียงว่า “liāo” “liáo” “liǎo” “liào”

“落” อ่านออกเสียงว่า “luò” “lào” “là” “luō”

“朴” อ่านออกเสียงว่า “pò” “pǔ” “pō” “piáo”

4) คำอักษรพ้องรูป “多音字” ที่สามารถอ่านได้ 5 เสียง ตัวอย่างเช่น

“差” อ่านออกเสียงว่า “chà” “chā” “chāi” “cī” “chài”

“哪” อ่านออกเสียงว่า “nǎ” “něi” “na” “ná” “nǎi”

“那” อ่านออกเสียงว่า “nà” “nèi” “nā” “nè” “nuó”

“欸” อ่านออกเสียงว่า “ǒ” “é” “ě” “è” “ǎi”

5) คำอักษรพ้องรูป “多音字” ที่สามารถอ่านได้ 6 เสียง ตัวอย่างเช่น

“和” อ่านออกเสียงว่า “hé” “huo” “hè” “huó” “huò” “hú”

จากตัวอย่างข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าของคำอักษรพ้องรูป “多音字” ส่วนใหญ่สามารถอ่านได้ 2 เสียง ส่วนอักษรที่สามารถอ่านออกเสียงมากที่สุดมีถึง 6 เสียง ซึ่งความแตกต่างของเสียงขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจทั้งนี้สามารถจำแนกการอ่านออกเสียงได้ตามบริบทและสถานการณ์ที่ใช้

2. วิเคราะห์ความหมายของคำอักษรพ้องรูป “多音字”

คำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีนเมื่ออ่านออกเสียงสามารถจำแนกได้

2 ประเภท ตัวอย่างดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การจำแนกคำอักษรพ้องรูปในภาษาจีนตามความหมาย

ความหมาย	จำนวน(คำ)	ร้อยละ(%)
ความหมายคงเดิม	30	5.32
ความหมายเปลี่ยน	534	94.68
รวม	564	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าคำอักษรพ้องรูปในภาษาจีนตามความหมายสามารถจำแนกรูปแบบได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ความหมายคงเดิมและความหมายเปลี่ยน ซึ่งพบว่ารูปแบบความหมายเปลี่ยนจำนวน 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.32 และรูปแบบอักษรความหมายเปลี่ยน จำนวน 534 คำ คิดเป็นร้อยละ 94.68 สามารถอธิบายได้ตามลำดับดังนี้

1) ความหมายคงเดิม

คำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีนเมื่ออ่านออกเสียงเปลี่ยนไป แต่ความหมายยังคงเหมือนเดิม นั้น ตัวอย่างเช่น

(1) คำว่า “惆” อ่านออกเสียง “zhōu” และ “zhāo” เป็นคำเลียนเสียง (象) มีความหมายว่า “คำศัพท์เลียนเสียงร้องของนก”

(2) คำว่า “刖” อ่านออกเสียง “yuè” และ “yào” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “ลูกกุญแจ”

(3) คำว่า “疰” อ่านออกเสียง “nù” และ “yào” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “โรคมาลาเรีย”

(4) คำว่า “壳” อ่านออกเสียง “ké” และ “qiào” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “เปลือก”

(5) คำว่า “臂” อ่านออกเสียง “bì” และ “bei” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “แขน”

จากตัวอย่างข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าของคำอักษรพ้องรูป “多音字” ภาษาจีนเมื่ออ่านออกเสียงได้หลายเสียงยังคงมีคำศัพท์บางคำยังคงมีความหมายคงเดิม แม้การออกเสียงจะเปลี่ยนไป

2) ความหมายเปลี่ยน

คำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน เมื่ออ่านออกเสียงได้หลายเสียง ทำให้ความหมายของคำศัพท์นั้นเปลี่ยนแปลงไป ตัวอย่างเช่น

(1) คำว่า “炸” อ่านออกเสียง “zhà” เป็นคำกริยา (动) มีความหมายว่า “ระเบิด แตก ทั้งระเบิด เตือดพล่าน” และอ่านออกเสียงได้ว่า “zhá” เป็นคำกริยา (动) มีความหมายว่า “ทอด”

(2) คำว่า “予” อ่านออกเสียง “yú” เป็นคำบุรุษสรรพนาม (代) มีความหมายว่า “ข้าพเจ้า” และอ่านออกเสียงได้ว่า “Yǔ” เป็นคำกริยา (动) มีความหมายว่า “มอบให้”

(3) คำว่า “扁” อ่านออกเสียง “biǎn” เป็นคำคุณศัพท์ (形) มีความหมายว่า “แบน” และอ่านออกเสียงได้ว่า “piǎn” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “เรือลำเล็ก”

(4) คำว่า “匙” อ่านออกเสียง “chí” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “ช้อน” และอ่านออกเสียงได้ว่า “shí” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “ลูกกุญแจ”

(5) คำว่า “传” อ่านออกเสียง “chuán” เป็นคำกริยา (动) มีความหมายว่า “ถ่ายทอด แพร่กระจาย โฆษณา สื่อนำ ถ่ายทอด” และอ่านออกเสียงได้ว่า “zhuàn” เป็นคำนามและคำกริยา (名, 动) มีความหมายว่า “ชีวประวัติพงศาวดาร”

(6) คำว่า “查” อ่านออกเสียง “chá” เป็นคำนามและคำกริยา (名, 动) มีความหมายว่า “ตรวจสอบ” และอ่านออกเสียงได้ว่า “zhā” เป็นคำนามและคำกริยา (名, 动) มีความหมายว่า “แซ่”

(7) คำว่า “呱” อ่านออกเสียง “guā” เป็นคำเลียนเสียง (象) มีความหมายว่า “ตี, ยอดเยียม” อ่านออกเสียงได้ว่า “gū” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “ภาษาหนังสือ ร้องอุแว้ว ๆ” และอ่านออกเสียงได้ว่า “guā” เป็นภาษาถิ่น (方言) มีความหมายว่า “คุยเล่น”

จากตัวอย่างข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าคำอักษรพ้องรูป “多音字” ภาษาจีน เมื่อออกเสียงได้หลายเสียงสามารถทำให้คำศัพท์ที่ออกเสียงมานั้นมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปด้วยซึ่งมีด้วยกันหลายสาเหตุ เช่น คำศัพท์นั้นมีรากศัพท์มาจากโบราณ ชื่อเมือง สถานที่ ภาษาถิ่น นามสกุล (คนจีน) การยืมคำมาจากต่างประเทศ เป็นต้น จึงทำให้คำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีนมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

3. วิเคราะห์ชนิดคำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน

ผลการวิเคราะห์ชนิดคำของคำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีนสามารถแบ่งได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ชนิดคำของคำอักษรพ้องรูป “多音字”

คำอักษรพ้องรูป	จำนวน(คำ)	ร้อยละ(%)
ชนิดคำเปลี่ยน	422	74.82
ชนิดคำไม่เปลี่ยน	142	25.18
รวม	564	100.00

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์ชนิดคำของคำอักษรพ้องรูป “多音字” สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือชนิดคำเปลี่ยนและชนิดคำไม่เปลี่ยน ดังตัวอย่างในตารางด้านล่างนี้

1) คำอักษรพ้องรูปที่ชนิดคำเปลี่ยน ตัวอย่างเช่น

(1) คำว่า “都” อ่านออกเสียง “dū” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “เมืองหลวง เมืองใหญ่ มหานคร แซ่” และอ่านออกเสียงได้ว่า “dōu” เป็นคำกริยาวิเศษณ์ (副) มีความหมายว่า “ทั้งหมด ล้วน แล้ว”

(2) คำว่า “缝” อ่านออกเสียง “féng” เป็นคำกริยา (动) มีความหมายว่า “เย็บ” และอ่านออกเสียงได้ว่า “fèng” เป็นคำนาม (名) มีความหมายว่า “ร่อง”

(3) คำว่า “洛” อ่านออกเสียง “luò” เป็นคำคุณศัพท์ (形) มีความหมายว่า “หินก้อนใหญ่” และอ่านออกเสียงได้ว่า “gè” เป็นคำกริยา (动) มีความหมายว่า “ขบ”

(4) คำว่า “沏” อ่านออกเสียง “qī” เป็นคำกริยา (动) มีความหมายว่า “พองของน้ำ” และอ่านออกเสียงได้ว่า “òu” เป็นคำกริยา (动) มีความหมายว่า “หมัก”

(5) คำว่า “缥” อ่านออกเสียง “piāo” เป็นคำคุณศัพท์ (形) มีความหมายว่า “สีเขียวอ่อน” และอ่านออกเสียงได้ว่า “piào” เป็นคำกริยา (动) มีความหมายว่า “แว้งว้าง, ว้างเปล่า”

จากตัวอย่างข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีนเมื่อชนิดคำเปลี่ยนก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยนตามไปด้วย ดังนั้นผู้ที่สื่อสารต้องเข้าใจว่าตัวเองต้องการสื่อสารคำใดเพื่อไม่ให้เกิดการเข้าใจผิดพลาดในการใช้คำพ้องรูปในภาษาจีนนอกจากจะสามารถอ่านออกเสียงได้หลายเสียงยังทำให้ชนิดของคำเปลี่ยนได้อีกด้วย และเมื่อชนิดของคำเปลี่ยนก็ทำให้ความหมายของคำศัพท์นั้นเปลี่ยนไปเช่นกัน

2) คำอักษรพ้องรูปที่ชนิดคำไม่เปลี่ยน ตัวอย่างเช่น

(1) คำว่า “待” คำกริยา (动) อ่านออกเสียง “dài” มีความหมายว่า “คอย, ปฏิบัติ, จะ” และอ่านออกเสียงได้ว่า “dāi” มีความหมายว่า “พัก, ค้าง”

(2) คำว่า “逮” คำกริยา (动) อ่านออกเสียง “dài” มีความหมายว่า “จับกุม, ถึง” และอ่านออกเสียงได้ว่า “dǎi” มีความหมายว่า “จับ”

(3) คำว่า “蹲” คำกริยา (动) อ่านออกเสียง “dūn” มีความหมายว่า “นั่งยอง ๆ” และอ่านออกเสียงได้ว่า “cún” มีความหมายว่า “เคล็ด”

(4) คำว่า “唉” คำอุทาน (ㄞ) อ่านออกเสียง “āi” มีความหมายว่า “เสียงขานรับ, เสียงทอดถอนใจ” และอ่านออกเสียงได้ว่า “àì” มีความหมายว่า “แสดงถึงความเสียใจหรือเสียตาย”

(5) คำว่า “艾” คำนาม (名) อ่านออกเสียง “ài” มีความหมายว่า “พืชสมุนไพรออกดอกเล็ก ๆ สีเหลืองใบใช้ทำเป็นสมุนไพร” และอ่านออกเสียงได้ว่า “yì” มีความหมายว่า “ปกครอง, บริหาร”

จากตัวอย่างข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าคำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน ถึงแม้ว่าจะสามารถอ่านได้หลายเสียง แต่หากชนิดของคำไม่เปลี่ยนแปลงก็ทำให้ความหมายของคำบางคำยังคงเหมือนเดิม

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียง ความหมาย และชนิดของคำอักษรพ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน สามารถอภิปรายได้ดังนี้ คำอักษรพ้องรูปในภาษาจีนที่จำแนกตามการออกเสียงมีจำนวนทั้งสิ้น 564 คำ คำอักษรพ้องรูปอ่านได้ 5 แบบและสามารถอ่านได้มากที่สุดถึง 6 เสียง เช่น 1. คำว่า “长” อ่านออกเสียงว่า “cháng” และ “zhǎng” สามารถออกเสียงได้ 1 เสียง 2. คำว่า “累” อ่านออกเสียงว่า “lěi” “lèi” “léi” สามารถออกเสียงได้ 3 เสียง 3. คำว่า “落” อ่านออกเสียงว่า “luò” “lào” “là” “luō” สามารถออกเสียงได้ 4 เสียง 4. คำว่า “差” อ่านออกเสียงว่า “chà” “chā” “chāi” “cī” “chài” สามารถออกเสียงได้ 5 เสียงและ 5. คำว่า “和” อ่านออกเสียงว่า “hé” “huo” “hè” “huó” “huò” “hú” ซึ่งการออกเสียงจะขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจตามที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อออกไป

ในด้านการวิเคราะห์ความหมายของคำอักษรพ้องรูป “多音字” พบว่าสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือความหมายคงเดิมและความหมายเปลี่ยน คำที่มีความหมายคงเดิมแม้จะออกเสียงแตกต่างกันบางส่วนเกิด แต่ก็เกิดจากการรักษาการ

อ่านภาษาจีนโบราณ จึงทำให้ความหมายยังคงเดิม หรือบางส่วนเกิดจากการใช้อ่าน คำทับศัพท์ในภาษาอื่น ๆ คำพวกนี้จึงไม่ส่งผลกระทบต่อความหมายของคำ ส่วนคำที่มีความหมายเปลี่ยน นอกจากจะมีคุณสมบัติในการแยกแยะความหมายของคำแล้ว ยังมีคุณสมบัติในการแยกชนิดของคำในภาษาจีนอีกด้วย ด้านการวิเคราะห์ชนิดคำอักษร พ้องรูป “多音字” ในภาษาจีน พบว่าสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ชนิดคำเปลี่ยนและชนิดคำไม่เปลี่ยน ในภาษาจีนคำอักษรพ้องรูปที่มีการอ่านออกเสียง ต่างกันแล้วทำให้ชนิดของคำเปลี่ยนจะมีผลในการจำแนกความหมายตามบริบทของผู้ใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ 黄长泉 (2002) พบว่าภาษาจีนสมัยปัจจุบันมีจำนวน คำศัพท์มากมายหลากหลาย คำพ้องรูปเป็นหนึ่งในคำที่มีความหลากหลายในภาษาจีน คำพวกนี้จะอาศัยความแตกต่างในการออกเสียง ช่วยในการบอกความหมายที่แตกต่าง กันและในบางครั้งสามารถแสดงความหมายเฉพาะของคำในบริบทที่แตกต่างกันได้อีกด้วย

แม้ว่าคำอักษรพ้องรูปจะมีคุณสมบัติในการแยกแยะความหมาย แต่ไม่อาจปฏิเสธ ได้เลยว่าคำอักษรพ้องรูปเป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้ที่ยื่นภาษาจีน คำพ้องรูปพบบ่อยมากในการเรียนภาษาจีนในทุกระดับ และเป็นปัญหาที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ สำหรับนักเรียนต่างชาติในการเรียนรู้ภาษาจีน คำพ้องรูปมีบทบาทสำคัญในการแยกแยะ ระหว่างชนิดของคำและความหมายซึ่งการรับรู้และเข้าใจในการใช้คำพ้องรูปยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีนของผู้เรียนอีกด้วย 张洁 (2014) ได้วิเคราะห์ปัญหาการใช้คำอักษรพ้องรูปภาษาจีนใน HSK (Chinese Proficiency Test) ระดับ 6 และวิธีการสอนที่สอดคล้องกันสำหรับผู้ที่ยื่นภาษาจีนใน ฐานะภาษาต่างประเทศ พบว่าการใช้คำอักษรพ้องรูปผิดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1. อ่านผิด แต่เข้าใจความหมายของคำได้ถูกต้อง 2. อ่านผิดและเข้าใจความหมายของคำผิด 3. อ่านผิดและไม่เข้าใจความหมายของคำที่อยู่นอกเหนือจากคลังคำศัพท์ จะเห็นได้ว่า ปัญหาทั้งสามข้อข้างต้นล้วนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในทุกระดับแม้แต่ผู้ที่ยื่น อยู่ในระดับสูงก็ตามยังสามารถพบเห็น การใช้คำอักษรพ้องรูปผิดพลาดอยู่บ้าง

ดังนั้นผู้สอนภาษาจีนจะต้องหาวิธีที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้เหมาะกับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สอนควรระวังการออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนของผู้เรียนที่จะเกิดขึ้นจากการจดจำการออกเสียงผิดของผู้สอน ทั้งนี้ผู้สอนควรที่จะพัฒนาระดับภาษาและการออกเสียงของตนเอง และควรเน้นย้ำและให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการออกเสียงภาษาจีน การจดจำเสียงอ่านของคำพ้องรูปและความหมายของคำที่ต้องการสื่อสารให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2558). *พจนานุกรมจีน-ไทย 现代汉语词典*.

กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.

黄伯荣 廖序东. (2011). *现代汉语(增订五版)(上下册)*. 北京: 高等教育出版社.

黄长泉. (2002) *关于多音字教学的思考*. 深圳教育学院学报(综合版).

廖映红. (2018). *多角度分析汉语多音字*. 湖南工业职业技术学院学报. (03): 77-80.

林卫红. (2016). *例谈多音字的教学方法*. 辽宁教育.

王海芬. (2015). *多音字教学策略*. 课程教材教学研究.

张洁. (2014). *新 HSK 六级词汇大纲中的多音字分析及教学*. 华西语文学刊.

中国社会科学语言研究所词典. (2016). *现代汉语词典(第七版)*. 北京: 商务印书馆.